

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 18P/170/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7117226432
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kudlovská
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2023:7117226432.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Zuzanou Kudlovskou v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: X. K., nar. XX.X.XXXX, bytom u matky, zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice, dieťa matky: M. K., nar. X.X.XXXX, trvale bytom H., H. XX, právne zastúpená JUDr. Marián Jusko, advokát so sídlom v Košiciach, Račí potok 3, IČO: 42 319 561 a otca: K. K., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom G., O. XXXX/XXC, právne zastúpený JUDr. Ľudmila Raffáčová, advokátka so sídlom Nerudova 6, Košice, v konaní o úpravu práv a povinnosti na čas do rozvodu na návrh matky takto

rozhodol:

- I. Otec je povinný prispievať na výživu maloletej X. K., nar. XX.X.XXXX sumou 250,- EUR mesačne, počnúc dňom 27.12.2017 do 27.8.2019, a to vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky.
- II. Dlžné výživné, ktoré vzniklo za obdobie od 27.12.2017 do 27.8.2019 vo výške 3.640,30 EUR je otec povinný zaplatiť do 90 dní od právoplatnosti tohto rozsudku k rukám matky.
- III. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Matka sa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia doručeným tunajšiemu súdu dňa 27.12.2017 spočiatku domáhala, aby súd zveril maloletú X. do jej osobnej starostlivosti s tým, že matka ju bude zastupovať a spravovať jej majetok, otcovi zakázal styk s X. a zaviazal otca prispievať na výživu maloletej X. výživným vo výške 400,- EUR mesačne až do právoplatnosti rozhodnutia súdu o rozvoze manželstva a určení práv a povinnosti rodičov k maloletej X. na čas po rozvoze, ktoré konanie bolo vedené na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 49P/7/2017.

2. Na základe tohto návrhu súd nariadil neodkladné opatrenie sp. zn. 18P/170/2017 zo dňa 28.12.2017, ktorým zveril maloletú X. do osobnej starostlivosti matky a otca zaviazal prispievať na výživu maloletej X. sumou 50,- EUR mesačne. Styk otca s maloletou neupravil. Toto uznesenie nadobudlo vykonateľnosť dňa 28.12.2017.

3. Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 8Cop/242/2018 zo dňa 13.9.2018 zrušil toto uznesenie v napadnutom výroku o výživnom pre maloletú Lauru a vo výroku a zamietnutí návrhu na úpravu styku otca s maloletou X. a v rozsahu zrušenia vrátil vec na ďalšie konanie súdu prvej inštancie.

4. Okresný súd Košice I uznesením sp. zn. 18//170/2017 zo dňa 22.10.2018 zaviazal otca prispievať na výživu maloletej X. sumou 50,- EUR mesačne od 27.12.2017 do 31.10.2018 a sumou 100,- EUR mesačne od 1.11.2018 do budúca a upravil styk otca s maloletou Laurou. V prevyšujúcej časti návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Toto rozhodnutie nadobudlo vo vzťahu k výroku o výživnom vykonateľnosť dňa 12.11.2018. Voči tomuto uzneseniu bolo podané odvolanie a Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 8Cop/81/2019 zo dňa 18.4.2019 potvrdil uznesenie vo výroku o výživnom,

zmenil vo výroku o úprave styku a toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.5.2019 a stalo sa vykonateľným. V čase podania predmetného návrhu matka žila s maloletou v Košiciach, a to približne už tri roky, otec detí ostal žiť v Bratislave, kde predtým spoločne bývali ako rodina. S maloletou Laurou sa stretával otec tým spôsobom, že za ňou chodieval do Košíc.

5. Uznesením Okresného súdu Košice I sp. zn. 18/170/2017 zo dňa 26.10.2018 bolo začaté konanie bez návrhu o úpravu práv a povinností k maloletej X. na čas do rozvodu.

6. V priebehu konania otec tvrdil, že jeho príjem je nedostatočný na to, aby prispieval na výživu maloletej sumou 400,- EUR mesačne ako to požaduje matka. Potvrdil, že je konateľom spoločnosti MIRAGGIO s.r.o., kde jedinou spoločníčkou je matka maloletej, prioritne sa táto spoločnosť zaoberá nákladnou prepravou. Spoločnosť prechádza zložitým obdobím a jeho mesačný príjem ako otca je iba vo výške 50,- EUR. Všetky náklady súvisiace so spoločnosťou, ako aj svoje životné náklady prechodne financuje otec z pôžičiek. K námietkam matky o jeho nadštandardnom životnom štýle uviedol, že fotografie, ktorými argumentuje matka pochádzajú z jeho 5 denných nízko nákladových výletov najmä na území Slovenska, resp. v Maďarsku, či v Rakúsku a z jednodňovej lyžovačky, ktorú dostal ako dar. Otec sa v priebehu konania vyjadroval viackrát písomne k návrhu, v podstate však stále namietal výšku výživného a trval na tom, aby bol upravený jeho styk s maloletou Laurou, nakoľko tvrdil, že matka mu neumožňuje sa sýkať s maloletou Laurou, resp. v takom rozsahu v akom boli pôvodne dohodnutí, že sa s ňou bude sýkať a že mu matka bráni v stretávaní sa s dcérou.

7. Zo správ kolízneho opatrovníka vypracovaných v konaní viackrát vyplýva, že kolízny opatrovník prešetril pomery na strane matky, ako aj na strane otca, a to aj prostredníctvom dožiadaného úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, keďže otec býva v Bratislave a taktiež aj prostredníctvom priameho rozhovoru s otcom, ktorý sa dostavil v Košiciach na úrad práce. Súd zistil, že v priebehu celého konania bol hlavným problémom nerealizovaný styk otca s maloletou Laurou, kedy sa otec domáhal toho, aby mohol byť s maloletou viac a matka mu v tom podľa tvrdení otca bránila. Matka však tvrdila, že dieťa otcovi dáva, avšak ten nedodržava dohody, príde po dieťa do školy kedy dcéru vezme zo školy, pričom matke túto skutočnosť ani neoznami, vezme dieťa na neznáme miesto napr. do Tatier alebo do Bratislavy a nevráti dcéru následne do školy, resp. si ju ponechá u seba dlhšie ako sa dohodli. Maloletá X. je potom následne z tohto nepokojná, prehadzuje sa počas spánku, a nechce odísť s otcom, pretože sa obáva, že sa nevráti domov k matke, resp. nevie kedy ju otec späť vráti. Rodičom bola poskytnutá odborná pomoc na referáte poradensko-psychologických služieb na úrade práce, sociálnych vecí a rodiny s čím obaja súhlasili. V priebehu tohto konania došlo k ukončeniu rozvodového konania, ktoré bolo vedené na Okresnom súde Bratislava II a otec bol zaviazaný prispievať na výživu maloletej sumou 250,- EUR mesačne s tým, že bolo zohľadnené aj to, že otec bude sa sýkať s maloletou tým spôsobom, že bude za ňou chodiť každý druhý víkend do Košíc, teda bude mať zvýšené náklady na cestovné.

Súd vykonal vo veci dokazovanie a zistil tento skutkový stav:

8. Návrh na začatie konania o úpravu práv a povinností k maloletej Laure spočítku iba ako návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bol podaný matkou na tunajší súd dňa 27.12.2017. V tom čase už prebiehalo rozvodové konanie medzi otcom a matkou maloletej, a to na Okresnom súde Bratislava II, ktorý návrh podal otec dňa 18.8.2017, a to pod sp. zn. 49P/7/2017. Manželstvo rodičov maloletej Laury bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 49P/74/2017 zo dňa 19.6.2019. Na čas po rozvedení manželstva bola maloletá Laura zverená do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia budú maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok. Bol upravený styk otca s maloletou a bola mu uložená povinnosť prispievať na výživu maloletej vo výške 250,- EUR mesačne. V časti úpravy pomerov manželov na čas po rozvedení k K. K., t. č. plnoletému synovi manželov, bolo konanie zastavené, vo zvyšnej časti súd návrh zamietol a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Na základe odvolania oboch účastníkov konania Krajský súd v Bratislave rozsudkom sp. zn. 20Cop/181/2019 zo dňa 11.11.2020 potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava II zo dňa 19.6.2019 v časti o zverení maloletej, vo výroku o zastupovaní a správe majetku, vo výroku o výživnom a výroku o zamietnutí zvyšnej časti návrhu. Rozsudok zmenil pokiaľ ide o úpravu styku. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 10.2.2021. Výrok o rozvedení manželstva nadobudol právoplatnosť 27.8.2019. V čase rozhodovania súdu prvého stupňa a zároveň rozsudku Krajského súdu v Bratislave matka bola zamestnaná v spoločnosti Howe Slovensko s.r.o., pričom príjem matky za obdobie od 01/2019 do 05/2019 bol v priemere 953,- EUR netto. V tom čase už matka bývala aj s maloletou Laurou v Košiciach asi 3 roky a otec na základe rozsudku mal realizovať styk s maloletou tak, že mal za maloletou chodiť každý druhý víkend z Bratislavy do Košíc. Matka bola spoločníčkou vo firme, kde jej exmanžel bol konateľom a to v spoločnosti MIRAGGIO s.r.o., pričom z tohto nemala žiaden príjem. Táto spoločnosť bola založená vlastne za účelom tým, aby otec maloletej mohol podnikáť, nakoľko mal dlhy a nemohol si založiť vlastnú spoločnosť na svoje meno, preto ju založil na meno matky maloletej. Z potvrdenia o príjme

spoločnosti MIRAGGIO s.r.o. za rok 2017 vyplývalo, že priemerný mesačný príjem otca predstavoval sumu cca 80,- EUR brutto, od 01/2019 do 05/2019 predstavoval príjem otca 60,- EUR brutto. Podľa mzdového listu zo spoločnosti Decorus s.r.o. bol príjem otca za marec 2019 vo výške 25,- EUR brutto, apríl 2019 vo výške 270,- EUR brutto a v máji 2019 vo výške 270,- EUR brutto. Z daňového priznania spoločnosti MIRAGGIO s.r.o. za rok 2017 vyplývalo, že výsledkom hospodárenia za uvedené zdaňovacie obdobie bola strata 25.273,57 EUR, pričom súčet výnosov z hospodárskej činnosti bol vo výške 5.602,77 EUR. Podľa účtovnej závierky spoločnosti firmy Decorus s.r.o., ktorá je spoločnosťou otcovej partnerky pani Strakovej, predstavoval výsledok hospodárenia spoločnosti za rok 2017 stratu 554,- EUR. Z ďalších daňových priznaní spoločnosti MIRAGGIO s.r.o. otca zabezpečených súdom zo spisu Okresného súdu Košice I sp. zn. 18P/170/2017 vyplynulo, že v zdaňovacom období roku 2016 bol výsledok hospodárenia uvedenej spoločnosti strata 15.814,35 EUR, pričom súčet výnosov z hospodárskej činnosti bol vo výške 4.747,62 EUR, v roku 2015 bol výsledok strata 103,17 EUR, pričom súčet výnosov z hospodárskej činnosti bol vo výške 6.554,12 EUR. Maloletá Laura bola v tom čase žiačkou 3. ročníka základnej školy bez chronických zdravotných problémov. Mesačné náklady na maloletú matku v tom čase vyčíslila v priemere na 420,- až 450,- EUR. Z odôvodnenia rozsudku tiež vyplýva, že otec v čase dokazovania svojho príjmu pozabudol súdu uviesť, že jeho partnerka pôsobí nielen vo firme Decorus s.r.o., ale aj vo firme Ucto Team Global s.r.o., kde je aj otec na internetovej stránke spoločnosti uvedený ako kontaktná osoba. Z bodu 48. rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 19.6.2019 vyplýva aj to, že otcom prezentovaný príjem absolútne nezodpovedal jeho životnej úrovni a jeho oficiálny príjem nepokrýval ani len jeho náklady na bývanie. Otázkou teda bolo z čoho financoval svoje ostatné mesačné náklady, pobyty v zahraničí, ako aj platbu výživného na obe deti. Pri určovaní výživného súd zohľadnil aj to, že má ešte vyživovaciu povinnosť vo vzťahu k plnoletému Patrikovi. Súd konštatoval, že otec počas konania nepreukázal úplne svoje majetkové pomery, napriek výzvam viackrát nedoložil potrebné doklady o príjme svojej partnerky, neustále zahmlieval zmluvné vzťahy medzi spoločnosťou, v ktorej je konateľom a spoločnosťou jeho partnerky, zámerne neuvádzal úplné údaje o ďalšej spoločnosti svojej partnerky. Bolo zrejmé, že majetkové pomery otca a jeho životná úroveň sú oveľa vyššie ako boli prezentované pred súdom. Pri určovaní výživného v uvedenej výške súd prihliadal aj na to, že otec bude mať náklady súvisiace s realizovaním styku s maloletou, keďže dvakrát do mesiaca bude absolvovať cestu do Košíc a späť do Bratislavy, resp. aj viackrát pokiaľ maloletú by chcel vziať do Bratislavy a následne ju vrátiť späť do Košíc. Odvolací súd v bode 12. svojho rozsudku zo dňa 11.11.2020 poukázal na to, že v danej veci otec predložil účtovné závierky, ako aj daňové priznania, avšak to, že z týchto dokumentov vyplýva, že príjem z podnikania nemá otec takmer žiadny neznamená, že nespĺnil povinnosť podľa ustanovenia § 63 ods. 1 Zákona o rodine a neodôvodňuje použitie fikcie príjmu. Zistené skutočnosti v danom prípade odôvodňujú tak ako to ustálil aj súd prvého stupňa, použiť potencialitu príjmu a teda odôvodňujú vychádzať nie z deklarovaného príjmu otca, ale z možností a schopností otca a uvažovať o príjme, ktorý by mohol otec dosahovať vzhľadom ku svojmu vzdelaniu, zdravotnému stavu, oblasti kde býva a podobne. Súd prvej inštancie správne postupoval vzhľadom na osobu otca, jeho produktívny vek a zdravotný stav a dospel k záveru, že je v jeho možnostiach a schopnostiach mať vyšší príjem ako má a plniť si vyživovaciu povinnosť voči maloletej v rozsahu 250,- EUR mesačne, ktorá zodpovedá plne oprávneným nákladom na maloletú a ktorých výška nebola spochybnená v konaní. Otec k svojim majetkovým pomerom uviedol, že nevlastní žiadne nehnuteľnosti, ani hnutel'né veci vyššej hodnoty. Má stredoškolské vzdelanie s maturitou, je zdravý, nelieči sa na žiadne chronické ochorenia. Hradí štvrtinu nájomného vo výške 220,- EUR a ďalšie extra výdavky nemá. V roku 2017/2018 si požičal na živobytie 30.000,- EUR. Časť z tejto sumy mu požičal známy z Košíc a zvyšných asi 15.000,- EUR mal požičané od sestriho bývalého manžela. Peniaze použil na financovanie spoločnosti MIRAGGIO, ktorá mala v tom čase problémy. Zostalo mu 15.000,- EUR. Pôžičku má začať splácať v januári 2020, doposiaľ z tejto sumy ešte nesplatil nič. Na spoločnosť svojej partnerky Decorus s.r.o. postúpil práva a povinnosti spoločnosti MIRAGGIO s.r.o. vo vzťahu k motorovým vozidlám Škoda Octavia, rok výroby 2016 (na kúpu bol čerpaný úver 25.000,- EUR), Škoda Superb, rok výroby 2013 (na kúpu bol čerpaný úver vo výške 9.000,- EUR). Úvery boli čerpané v roku 2016, pričom zostatok úveru by mal byť asi v hodnote štvrtiny z čerpaného úveru. Úver bol splácaný z podnikateľských aktivít spoločnosti MIRAGGIO s.r.o., otec však nevedel uviesť za akú sumu boli postúpené práva a povinnosti na spoločnosť Decorus a či mala spoločnosť MIRAGGIO z tohto nejaký príjem. Bol tam zápočet pohľadávok, keďže spoločnosť Decorus požičala spoločnosti MIRAGGIO finančné prostriedky. Nevedel presne uviesť v akej celkovej výške hradila spoločnosť MIRAGGIO dané úvery a v akej výške bola pôžička zo spoločnosti Decorus, 14 splátok za Škodu Octaviu a 13 splátok za Škodu Superb platila pani Straková, teda priateľka otca. Za Octaviu zaplatila 3.900,- EUR cca a za Superb cca 12.000,- EUR. Peniaze mu dala ona, nevedel však ako si to zaúčtovala spoločnosť Decorus. Uviedol, že je pravdou čo uvádzala matka, že bol viackrát v

zahraničí, avšak neboli to dovolenky, cez Toronto išiel do Tampa bay na služobnú cestu kde ho vyslala spoločnosť Decorus na prezentáciu dekoračných vecí. V roku 2018 bol na štyri dni na dovolenke v Taliansku s partnerkou a v zime bol lyžovať v Schladmingu, čo dostal ako dar od partnerky. Je pravdou, že bol na Kanárskych ostrovoch, čo financoval z pôžičky, dovolenka stála 350,- EUR na osobu. Bol tam aj s dcérou, náklady na jej pobyt hradila jeho matka a krstná mama.

9. Rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn. 21Pc/7/2018 zo dňa 27.5.2020 súd určil výživné zo strany otca pre plnoletého syna - oprávneného K. K., nar. XX.XX.XXXX za obdobie od 1.2.2018 do 30.8.2019 v sume 180,- EUR mesačne a od 1.9.2019 do budúcnosti vo výške 250,- EUR mesačne a dlžné výživné, ktoré vzniklo od 1.2.2018 do 31.5.2020 vo výške 3.540,- EUR povolil súd otcovi splatiť v splátkach s bežným výživným po 100,- EUR mesačne pod stratou výhody splátok. Dopĺňacím rozsudkom zo dňa 3.7.2020 sp. zn. 21Pc/7/2018 súd návrh v prevyšujúcej časti zamietol. Krajský súd v Košiciach na základe odvolania rozhodol rozsudkom sp. zn. 8Co/45/2020 zo dňa 30.3.2021 tak, že rozsudok Okresného súdu Košice I z 27.5.2020 v spojení s dopĺňacím rozsudkom zo dňa 3.7.2020 zmenil tak, že zaviazal povinného otca prispievať na výživu oprávneného navrhovateľa sumou 450,- EUR mesačne, a to od 1.2.2018 do budúcnosti. Dlžné výživné, ktoré vzniklo jeho určením od 1.2.2018 do 31.5.2020 vo výške 10.470,- EUR povolil povinnému splácať v splátkach po 220,- EUR mesačne spolu s bežným výživným pod následkom zrochnosti celého dlhu pri nezaplatení čo i len jednej splátky. Aj v danom prípade z odôvodnenia oboch rozsudkov vyplýva, že súdy neuverili otcovi to, akým spôsobom preukázal svoje zárobkové pomery, keď najprv tvrdil, že zarába 50,- EUR mesačne, následne 400,- EUR mesačne v hrubom a nakoniec 800,- EUR netto ako deklaroval a ako to bolo zistené z listinných dôkazov. Odvolací súd v odseku 17. citovaného rozsudku uviedol, že súd prvej inštancie správne postupoval ak pri rozhodovaní aplikoval § 75 ods. 1 vety druhej Zákona o rodine. Potencionálny príjem nie je to, čo povinný skutočne zarobí, ale to čo je objektívne možné aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, vedomosti, zručnosti, pracovné skúsenosti a tiež situáciu na trhu práce. Odvolací súd neuveril povinnému, že zdravý 50 ročný muž, ktorý býva v Bratislave a má skúsenosti s podnikaním, účtovníctvom, cestuje do Spojených štátov amerických, zarobí najprv 50,- EUR, následne 400,- EUR v hrubom a nakoniec minimálnu mzdu 800,- EUR mesačne, aj keď oficiálne deklaroval ešte nižší príjem, ak na druhej strane tvrdí, že má sľúbené manažérske miesto a matka navrhovateľa zarobila na účtovníckej pozícii ešte v roku 2009 v Bratislave rovnako. Navyše v čase, kedy ešte povinný žil v spoločnej domácnosti s matkou oprávneného v roku 2014 zarábala vyše 2.000,- EUR mesačne, stále pracoval načierno, vždy podnikal v spoločnostiach, ktoré boli písané na niekoho iného. Povinný je aj podľa názoru odvolacieho súdu schopný zarobiť toľko, aby mohol prispievať na výživu navrhovateľa v rozsahu 450,- EUR mesačne, a to aj pri existencii jeho vyživovacej povinnosti voči maloletej X. v rozsahu 250,- EUR mesačne a jeho zvýšených cestovných výdavkoch spojených so stykom s maloletou. Poukázal aj na § 62. ods. 2 Zákona o rodine, podľa ktorého potreby rodiča môžu byť uspokojené až následne, keď si rodič splní svoju vyživovaciu povinnosť a prispeje v primeranej miere na potreby svojho dieťaťa.

10. Keďže výrok o rozvode manželstva rodičov mal. X. nadobudol právoplatnosť dňa 27.8.2019, súd v tomto konaní už ďalej nevykonával dokazovanie za účelom zistenia najvhodnejšej formy starostlivosti o maloletú ani úpravy styku. Predmetom tohto konania bolo už iba určenie vyživovacej povinnosti otca voči maloletej, a to za obdobie od podania tohto návrhu, t. j. 27.12.2017 do nadobudnutia právoplatnosti výroku o rozvode manželstva.

11. V rámci tohto konania súd z daňového priznania spoločnosti MIRAGGIO s.r.o. za rok 2019 zistil, že výsledkom hospodárenia za uvedené zdaňovacie obdobie bola strata 5123,- EUR, pričom súčet výnosov z hospodárskej a z finančnej činnosti bol vo výške 14.552,- EUR. Z daňového priznania spoločnosti MIRAGGIO s.r.o. za rok 2018 vyplýva, že výsledkom hospodárenia za uvedené zdaňovacie obdobie bola strata 5.320 EUR, pričom súčet výnosov z hospodárskej činnosti bol vo výške 29.610 EUR.

12. Výdavky na maloletú matka vyčíslila za predmetné obdobie nasledovne: na stravu vynaložila 130,- EUR, strava v škole 23,- EUR na mesiac, nájom a energie a réžia po rozrataní na maloletú Lauru vychádzala vo výške 150,- EUR. Ďalšie výdavky maloletej boli internet, TV 10 EUR, cestovné 5,- EUR, pohonné hmoty 30,- EUR, školské potreby 15,- EUR mesačne, mimoškolské aktivity, kurzy 45,- EUR mesačne, sporenie 30,- EUR mesačne, poisťka 20,- EUR mesačne, hygiena a kozmetika 20,- EUR mesačne a obuv 25,- EUR mesačne, zdravotná starostlivosť 5,- až 10,- EUR mesačne, vreckové 10,- EUR, koničky, zábava, kultúra, knihy 20,- EUR, mobil 5,- EUR mesačne. Ďalej jednorazové výdavky matka vyčíslila na sumu 140,- EUR na školu v prírode, ďalej 100,- EUR na výlety, či tábory, 25,- EUR stáli korčule, bicykel 60,- EUR, kolobežka 60,- EUR, matka vynaložila aj finančné prostriedky na zariadenie do domácnosti jednorazovo 300,- EUR, pokiaľ išli na dovolenku na maloletú vynaložila okolo 300,- EUR.

13. Výdavky matky na jej stravu boli v danom období taktiež vo výške 130,- EUR mesačne, nájom, energie, réžia 150,- EUR mesačne a takisto 150,- EUR aj na syna, ktorý je už t. č. vysokoškolák. Matka bývala v prenajatom byte, za ktorý uhrádzala náklady dokopy vo výške 550,- EUR mesačne, využívala vozidlo, ktoré patrí jej otcovi a s tým má teda spojené výdavky s pohonnými hmotami, čo u seba vyčíslila na sumu 30,- EUR, hygienické potreby matky okolo 50,- až 60,- EUR mesačne a taktiež aj oblečenie a obuv 50-60,- EUR. Matka mala pravidelné výdavky na zdravotnú starostlivosť, nakoľko má problémy so štítnou žľazou a aj so ženskými vecami, má problémy s očami, brala pravidelne lieky na čo vynaložila 50,- EUR mesačne. Za mobilný telefón uhrádzala 20,- EUR mesačne, paušál, internet, televízia 12,- EUR, výdavky na zábavu a koníčky okolo 30,- až 40,- EUR mesačne. V tom čase sa starala aj o staršieho syna Patrika, ktorý s nimi býval. Otec mu prispieval iba 130,- EUR mesačne.

14. Podľa § 62 ods. 1 až 5 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

15. Podľa § 65 ods. 1, 2 zákona o rodine ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného. Súd postupuje rovnako aj v prípade, ak rodičia spolu žijú, ale jeden z nich svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu dobrovoľne neplní.

16. Podľa ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

17. Podľa ustanovenia § 76 ods. 1 Zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

18. Podľa ustanovenia § 76 ods. 2 Zákona o rodine, proti pohľadávkam na výživné je započítanie vzájomných pohľadávok prípustné len dohodou. Ak ide o výživné pre maloleté deti, započítanie nie je možné.

19. Podľa ust. § 78 zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

20. Podľa ust. § 121 CMP, rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

21. Súd zameral dokazovanie v predmetnej veci na zistenie možností a schopností otca prispievať na výživu maloletej Laury ako aj na odôvodnené potreby maloletej Laury v období od podania návrhu t.j. od 27.12.2017 do nadobudnutia právoplatnosti výroku o rozvode manželstva, t.j. 27.8.2019. Na základe vykonaného dokazovania a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd dospel k záveru, že vyživovacia povinnosť zo strany otca voči maloletej Laure je opodstatnená čo do výšky 250,- EUR mesačne za toto dané obdobie. Súd pritom vychádzal z rozsiahleho vykonaného dokazovania aj v rámci konania o rozvod manželstva vedeného na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 49P/74/2017, nakoľko v tomto konaní sa súd dostatočným spôsobom vysporiadal s majetkovými, ako aj zárobkovými možnosťami otca prihliadajúc na jeho výdavky a potencialitu jeho príjmu. Už vyššie v tomto rozsudku súd popísal akým spôsobom Okresný súd Bratislava II postupoval pri určovaní výšky výživného. Súd

má za to, že v predmetnom konaní išlo o takmer totožné obdobie, nakoľko návrh bol podávaný v roku 2017 a Okresný súd Bratislava II aj keď síce rozhodoval o úprave na čas po rozvode, čo bolo v roku 2019, vychádzal pritom z príjmov a výdavkov otca, ktoré deklaroval a preukazoval počas celého konania, to znamená od začiatku konania o rozvod manželstva, čiže od 18.8.2017 až do samotného rozhodnutia vo veci samej, čo bolo 19.6.2019. Súd sa stotožňuje so závermi jednak Okresného súdu Bratislava II, taktiež Krajského súdu v Bratislave v potvrdzujúcom rozsudku, aj so závermi Okresného súdu Košice I vyjadrenými v rozsudku vo veci sp. zn. 21Pc/7/2018 v spojení s doplnčiacim rozsudkom, ako aj Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8Co/45/2020 v rozsudku, ktorým boli prvostupňové rozsudky potvrdené. Všetky súdy zhodnotili a dospeli k záveru, že príjmové a majetkové možnosti otca boli omnoho vyššie ako ich deklaroval v priebehu týchto konaní, pretože jeho výdavky prevyšujú jeho príjmy a je nepravdepodobné, že by muž v produktívnom veku, ktorý nemá žiadne zdravotné problémy mal takéto nízke príjmy. Navyše spoločnosť MIRAGGIO s,r.o. už dlhodobo vykazuje stratu, pritom výnosy z hospodárskej aj finančnej činnosti má. Je potom otázne prečo otec ešte neukončil podnikateľskú činnosť tejto spoločnosti, keď je dlhodobo v strate. Pri rozhodovaní o výške výživného aj v tomto konaní súd vychádzal z potenciality príjmu otca. Keďže ide o takmer totožné obdobie ako v prípade konania o rozvod, súd mal za preukázané, že výdavky na mal. X. mala matka vo výške cca 420-450,- Eur, ktoré sú špecifikované vyššie v rozsudku, čo otec nerozporoval. Otec preukazoval v tomto konaní svoj príjem, avšak je nepravdepodobné, aby zdravý muž v produktívnom veku, so skúsenosťami v účtovníctve, v podnikaní a prihliadajúc na ďalšie okolnosti mal príjem, ktorý by sa približoval výške minimálnej mzdy. Pritom jeho náklady na život sú omnoho vyššie, jeho životná úroveň nezodpovedá jeho príjmom. Ak by otec mal skutočne iba takýto príjem, potom má súd za to, že bolo v možnostiach a schopnostiach otca nájsť si lepšie platenú prácu, najmä ak vedel, že má vyživovaciu povinnosť voči svojim deťom, ktoré ešte neboli a ani teraz ešte nie sú schopné sa samé živiť. V Bratislave, kde žije, je dostatok pracovných ponúk v oblasti, v ktorej otec pracuje, s platovými podmienkami okolo 2.000,- Eur. Teda súd vychádzal približne z takéhoto príjmu otca v danom období. Pri určení výšky výživného súd prihliadal na to, že otec sa snažil v danom období s maloletou Laurou stretávať, stykať, chodieval za ňou, mal s tým zvýšené náklady, nakoľko musel cestovať do Košíc, kde Laura bývala už 3 roky s matkou. Súd teda zohľadnil cestovné náklady podobne ako aj Okresný súd Bratislava II, keď rozhodoval o výške výživného na čas po rozvode. Preto zaviazal otca prispievať na výživu maloletej sumou 250,- EUR mesačne za každý mesiac daného obdobia. Výživné, ktoré otec za dané obdobie už matke zaplatil na maloletú Lauru súd odrátal z celkového dlhu. Otec mal za dané obdobie zaplatiť za 12 mesiacov v roku 2018, za 8 mesiacov v roku 2019 a za 5 dní v roku 2017, t. j. 27.12.2017 do 31.12.2017, dokopy sumu 5.040,30 EUR. Otec uhradil výživné najprv na základe neodkladného opatrenia vo výške 50,- EUR, neskôr vo výške 100,- EUR s tým, že v decembri 2017 neuhradil žiadne výživné. Prvé výživné uhradil až v januári 2018, avšak bolo to výživné určené na február 2018, takže od tohto mesiaca uhradil sumu po 50,- EUR mesačne až do októbra 2018 kedy uhradil výživné na november 2018 naposledy vo výške 50,- EUR, v novembri 2018 uhradil otec výživné na december 2018 už vo výške 100,- EUR a touto sumou ďalej prispieval vo výške 100,- EUR až do júla 2019, kedy v júli 2019 uhradil výživné na august 2019 naposledy v sume 100,- EUR. Obdobie, ktoré je predmetom tohto konania končí práve augustom 2019. Výživné, ktoré otec za dané obdobie zaplatil k rukám matky bolo vo výške dokopy 1.400,- EUR, okrem toho neprispel otec ničím navyše. Po odrátaní toho čo zaplatil, teda dlh otca činí 3.640,30 EUR, ktoré súd umožnil otcovi zaplatiť naraz a to v predĺženej lehote do 90 dní od právoplatnosti rozsudku, pre prípad, že by si otec potreboval túto sumu nejakým spôsobom zabezpečiť, napr. pôžičkou alebo prevodom z nejakého iného účtu. Súd neumožnil otcovi uhradiť dlžné výživné v splátkach, pretože ani matka pri zabezpečovaní potrieb maloletej nebola zvyhodňovaná splátkam, či inými úľavami, keď musela hradiť všetky náklady.

22. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice I, v troch písomných vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku, z. č. 160/2015 Z.z., ďalej iba CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods.1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP).

Odvolaie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť iba dôvodmi uvedenými v § 365 ods.1 CSP:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci (§62 ods.1 Civilného mimosporového poriadku, z. č.161/2015 Z.z., ďalej iba CMP).

Odvolaie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní (§62 ods.2 CMP).